

II niedziela Wielkanocy B (DSP #39) fragmenty

1. czytanie Dz 4, 32-35

Jeden duch i jedno serce ożywiały wszystkich, którzy uwierzyli. Żaden nie nazywał swoim tego, co posiadał, ale wszystko mieli wspólne.

Apostołowie z wielką mocą świadczyli o zmartwychwstaniu Pana Jezusa, a wielka łaska spoczywała na wszystkich.

Nikt z nich nie cierpiał niedostatku, bo właściciele pól albo domów sprzedawali je i przynosili pieniądze uzyskane ze sprzedaży, i składali je u stóp apostołów. Każdemu też rozdzielano według potrzeby.

Dz 2,42-47 - podsumowanie

42 Trwali oni w nauce Apostołów i we wspólnocie, w łamaniu chleba i w modlitwach. 43 Bojaźń ogarniała każdego, gdyż Apostołowie czynili wiele znaków i cudów. 44 Ci wszyscy, którzy uwierzyli, przebywali razem i wszystko mieli wspólne. Sprzedawali majątki i dobra i rozdzielali je każdemu według potrzeby. 46 Codziennie trwali jednomyślnie w świątyni, a łamiąc chleb po domach, spożywali posiłek w radości i prostocie serca. 47 Wielbili Boga, a cały lud odnosił się do nich życzliwie. Pan zaś przymnażał im codziennie tych, którzy dostępowali zbawienia.

Joz 7,1 - grzech Akana

Izraelici dopuścili się przestępstwa na rzeczach obłożonych klątwą. Akan, syn Karmiego, syna Zabdiego, syna Zeracha z pokolenia Judy, przywłaszczył sobie coś z dobra obłożonego klątwą, dlatego zapłonął gniew Pana przeciw synom Izraela.

Arystoteles, Etyka nikomachejska 1168B

Eurypides, Orestes 1046

Dz 11,27-30 - Głód w Jerozolimie

27 W tym czasie właśnie przybyli z Jerozolimy do Antiochii prorocy. 28 Jeden z nich, imieniem Agabos, przepowiedział z natchnienia Ducha, że na całej ziemi nastanie wielki głód. Nastął on za Klaudiusza. 29 Uczniowie postanowili więc, że każdy według [swej] zamożności pośpieszy z pomocą braciom

mieszkającym w Judei. 30 Tak też zrobili, wysyłając [jałmużnę] starszym przez Barnabę i Szawła.

Rz 15,25-26 - Głód w Jerozolimie

25 W tej chwili zaś wybieram się do Jeruzalem z posługą dla świętych. 26 Macedonia i Achaja bowiem uznały za stosowne zebrać składkę na rzecz świętych w Jeruzalem.

2 Kor 8,1-15 - Głód w Jerozolimie

1 Donosimy wam, bracia, o łasce Bożej, jakiej dostały Kościoły Macedonii, 2 jak to w dotkliwej próbie ucisku uradowały się bardzo i jak skrajne ich ubóstwo zajaśniało bogactwem prostoty. 3 Według możliwości, a nawet – zaświadczam to – ponad swe możliwości okazali oni gotowość, 4 nalegając na nas bardzo i prosząc o łaskę współdziałania w posłudze na rzecz świętych. 5 I nie tylko tak było, jak się spodziewaliśmy, lecz ofiarowali siebie samych naprzód Panu, a potem nam przez wolę Bożą. 6 Poprosiliśmy więc Tytusa, aby, jak to już rozpoczął, tak też i dokonał tego dzieła miłosierdzia pośród was. 7 A podobnie jak obfitujecie we wszystko, w wiarę, w mowę, w wiedzę, we wszelką gorliwość, w miłość naszą do was, tak też obyście i w tę łaskę obfitowali. 8 Nie mówię tego, aby wam wydawać rozkazy, lecz aby wskazując na gorliwość innych, wypróbować waszą miłość. 9 Znacie przecież łaskę Pana naszego, Jezusa Chrystusa, który będąc bogatym, dla was stał się ubogim, aby was ubóstwem swoim ubogacił. 10 Tak więc udzielam wam rady, a to przyniesie pożytek wam, którzy zaczęliście już od ubiegłego roku nie tylko chcieć, lecz i działać. 11 Doprowadźcie teraz to dzieło do końca, aby czynne podzielenie się tym, co macie, potwierdzało waszą chętną gotowość. 12 A gotowość uznaje się nie według tego, czego się nie ma, lecz według tego, co się ma. 13 Nie o to bowiem idzie, żeby innym sprawiać ulgę, a sobie utrapienie, lecz żeby była równość. 14 Teraz więc niech wasz dostatek przyjdzie z pomocą ich potrzebom, aby ich bogactwo było wam pomocą w waszych niedostatkach i aby nastąpiła równość, jak to jest napisane: 15 Nie miał za wiele ten, kto miał dużo. Nie miał za mało ten, kto miał niewiele.

Pwt 6,5 - jeden duch i jedno serce

Będiesz więc miłował Pana, Boga twojego, z całego swego serca, z całej duszy swojej, ze wszystkich swych sił.

J 17,20-23 - jeden duch i jedno serce - modlitwa Jezusa

20 Nie tylko za nimi proszę, ale i za tymi, którzy dzięki ich słowu będą wierzyć we Mnie; 21 aby wszyscy stanowili jedno, jak Ty, Ojczy, we Mnie, a Ja w Tobie, aby i oni stanowili w Nas jedno, by świat uwierzył, że Ty Mnie posłałeś. 22 I także chwalebę, którą Mi dałeś, przekazałem im, aby stanowili jedno, tak jak

My jedno [stanowimy]. 23 Ja w nich, a Ty we Mnie! Oby się tak zespolili w jedno, aby świat poznał, żeś Ty Mnie posłał i że Ty ich umiłowałeś, tak jak Mnie umiłowałeś.

Dz 24,17 - Paweł przywozi wsparcie dla braci w Jerozolimie

Po wielu latach przybyłem z jałmużnami i ofiarami dla mego narodu.

Ga 2,10 - nakaz troski o ubogich

byleśmy pamiętali o ubogich, co też gorliwie starałem się czynić.

Łk 9,23-26 - koszt bycia uczniem Jezusa

23 Potem mówił do wszystkich: «Jeśli ktoś chce iść za Mną, niech się zaprze samego siebie, niech co dnia bierze krzyż swój i niech Mnie naśladuje. 24 Bo kto chce zachować swoje życie, straci je, a kto straci swe życie z mego powodu, ten je zachowa. 25 Bo cóż za korzyść dla człowieka, jeśli cały świat zyska, a siebie zatraci lub szkodę poniesie? 26 Kto się bowiem Mnie i słów moich zawstydzi, tego Syn Człowieczy wstydić się będzie, gdy przyjdzie w swojej chwale oraz w chwale Ojca i świętych aniołów.

Łk 14,25-33 - koszt bycia uczniem Jezusa

25 A szły z Nim wielkie tłumy. On odwrócił się i rzekł do nich: 26 «Jeśli ktoś przychodzi do Mnie, a nie ma w nienawiści swego ojca i matki, żony i dzieci, braci i sióstr, nadto i siebie samego, nie może być moim uczniem. 27 Kto nie dźwiga swego krzyża, a idzie za Mną, ten nie może być moim uczniem. 28 Bo któż z was, chcąc zbudować wieżę, nie usiądzie wpierw i nie oblicza wydatków, czy ma na wykończenie? 29 Inaczej, gdyby położył fundament, a nie zdołałby wykończyć, wszyscy, patrząc na to, zaczęliby drwić z niego: 30 „Ten człowiek zaczął budować, a nie zdołał wykończyć”. 31 Albo jaki król, mając wyruszyć, aby stoczyć bitwę z drugim królem, nie usiądzie wpierw i nie rozważy, czy w dziesięć tysięcy ludzi może stawić czoło temu, który z dwudziestu tysiącami nadciąga przeciw niemu? 32 Jeśli nie, wyprawia poselstwo, gdy tamten jest jeszcze daleko, i prosi o warunki pokoju. 33 Tak więc nikt z was, jeśli nie wyrzeka się wszystkiego, co posiada, nie może być moim uczniem.

2 Kor 9,11-14 - nakaz troski o ubogich

11 Wzbogaceni we wszystko, będziecie pełni wszelkiej prostoty, która składa przez nas dziękczynienie Bogu. 12 Posługiwanie bowiem tej sprawie społecznej nie tylko uzupełnia to, na co nie stać świętych, lecz obfituje w liczne dzięki składane Bogu. 13 Ci, którzy oddają się tej posłudze, wielbią Boga za to, żeście posłuszni w wyznawaniu Ewangelii Chrystusa, a w prostocie stanowicie jedno z nimi i ze wszystkimi. 14 A w swych

modlitwach za was okazują wam miłość z powodu przebogatej w was łaski Boga.

Pwt 15,4.11 - o ubogich

4 Ale u ciebie nie powinno być ubogiego. Pan bowiem pobłogosławi ci na ziemi, którą Pan, Bóg twój, daje ci w posiadanie (...). 11 Ubogiego bowiem nie zabraknie w tym kraju, dlatego ja nakazuję: Otwórz szczyrce dłoń bratu uciśnionemu lub ubogiemu na twej ziemi.

Psalm 118 (117), 2-4. 16-18. 22-24

Dziękujcie Panu, bo jest miłosierny

Niech dom Izraela głosi: «Jego łaska na wieki». *

Niech dom Aarona głosi: «Jego łaska na wieki».

Niech wyznawcy Pana głoszą: *

«Jego łaska na wieki».

Prawica Pana wzniesiona wysoko, *

prawica Pańska moc okazała.

Nie umrę, ale żyć będę i głosić dzieła Pana. *

Ciężko mnie Pan ukarał, ale na śmierć nie wydał.

Kamień odrzucony przez budujących †

stał się kamieniem węgielnym. *

Stało się to przez Pana i cudem jest w naszych oczach.

Oto dzień, który Pan uczynił, *

radujmy się nim i weselmy.

Łk 24,44 - Psalmi są ważne!

Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach».

Łk 20,41-44 - Mesjasz jest Synem Boga

41 Natomiast On rzekł do nich: «Jak można twierdzić, że Mesjasz jest synem Dawida? 42 Przecież sam Dawid mówi w Księdze Psalmów: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej, 43 aż położę nieprzyjaciół Twoich jako

podnózek pod Twoje stopy. 44 Dawid nazywa Go Panem: jak zatem może być On [tylko] jego synem?»

Mt 26,63-64 - Mesjasz jest Synem Boga

63 Lecz Jezus milczał. A najwyższy kapłan rzekł do Niego: «Poprzysięgam Cię na Boga żywego, powiedz nam: Czy Ty jesteś Mesjasz, Syn Boży?» 64 Jezus mu odpowiedział: «Tak, Ja Nim jestem. Ale powiadam wam: Odtąd ujrzycie Syna Człowieczego, siedzącego po prawicy Wszechmocnego, i nadchodzącego na obłokach niebieskich».

Dz 2,34-36 - Ps 2 w NT

34 Bo Dawid nie wstąpił do nieba, a jednak powiada:

Rzekł Pan do Pana mego:

Siądź po prawicy mojej,

35 aż położę nieprzyjaciół Twoich

jako podnózek stóp Twoich.

36 Niech więc cały dom Izraela wie z niewzruszoną pewnością, że tego Jezusa, którego ukrzyżowaliście, uczynił Bóg i Panem, i Mesjaszem».

1 Kor 15,25 - Ps w NT

Trzeba bowiem, ażeby królował, aż położy wszystkich nieprzyjaciół pod swoje stopy.

Ef 1,20 - Ps w NT

Wykazał On je, gdy wskrzesił Go z martwych i posadził po swojej prawicy na wyżynach niebieskich.

Hbr 1,13 - Ps w NT

Do którego z aniołów kiedykolwiek powiedział: Siądź po mojej prawicy, aż twych wrogów położę jako podnózek pod Twoje stopy?

Hbr 5,5-6 - Ps w NT

5 Podobnie i Chrystus nie sam siebie okrył sławą przez to, iż stał się arcykapłanem, ale [uczynił to] Ten, który powiedział do Niego:

Ty jesteś moim Synem, Ja Cię dziś zrodziłem,

6 jak i w innym [miejscu]: Ty jesteś kapłanem na wieki na wzór Melchizedeka.

Hbr 7,21-25 - Ps w NT

Ten właśnie przez przysięgę Tego, który do Niego powiedział: Poprzysiągł Pan, a nie będzie żałował: Ty jesteś kapłanem na wieki. 22 O tyle też Jezus stał się poręczycielem lepszego przymierza. 23 I gdy tamtych wielu było kapłanami,

gdyż śmierć nie zezwalała im trwać przy życiu, 24 Ten właśnie, ponieważ trwa na wieki, ma kapłaństwo nieprzemijające. 25 Przeto i zbawiać na wieki może całkowicie tych, którzy przez Niego przystępują do Boga, bo wciąż żyje, aby się wstawiać za nimi.

Dz 13,32-33 - Ps w NT

32 My właśnie głosimy wam Dobrą Nowinę o obietnicy danej ojcom: 33 że Bóg spełnił ją wobec nas jako ich dzieci, wskrzesiwszy Jezusa. **Tak też jest napisane w psalmie drugim:** Ty jesteś moim Synem, Ja Ciebie dziś zrodziłem.

Łk 20,24 - Ps w NT

Przecież sam Dawid mówi w Księdze Psalmów: Rzekł Pan do Pana mego: Siądź po prawicy mojej.

Dz 1,20 - Ps w NT

Napisano bowiem w Księdze Psalmów: Niech opustoszeje dom jego i niech nikt w nim nie mieszka! A urząd jego niech inny obejmie!

Łk 24,44 - Ps w NT

Potem rzekł do nich: «To właśnie znaczyły słowa, które mówiłem do was, gdy byłem jeszcze z wami: Musi się wypełnić wszystko, co napisane jest o Mnie w Prawie Mojżesza, u Proroków i w Psalmach».

Ezd 3,1-4 - kiedy powstał Ps 118?

1 Gdy nadszedł siódmy miesiąc – a Izraelici mieszkali już w miastach swoich – wtedy zgromadził się cały lud, jak jeden mąż, w Jerozolimie. 2 A Jozue, syn Josadaka, i bracia jego, kapłani, oraz Zorobabel, syn Szealtiela, i bracia jego przystąpili do zbudowania ołtarza Boga izraelskiego, aby na nim złożyć całopalenia, jak napisano w Prawie Mojżesza, męża Bożego. 3 I na dawnym fundamencie wzniesli ołtarz, podczas gdy niebezpieczeństwo groziło im ze strony narodów pogranicznych, i złożyli na nim całopalenia dla Pana, całopalenia poranne i wieczorne. 4 Potem obchodzili Święto Namiotów według przepisów i składali ofiary codziennie w liczbie wyznaczonej, zgodnie z wymaganą każdego dnia należnością.

Ezd 3,8-11 - kiedy powstał Ps 118?

8 A w drugim roku od przybycia ich do domu Bożego w Jerozolimie, w drugim miesiącu, Zorobabel, syn Szealtiela, i Jozue, syn Josadaka, i szereg ich braci: kapłanów i lewitów oraz wszyscy, którzy wrócili z niewoli do Jerozolimy, zabrali się do dzieła i powołali lewitów od dwudziestego roku [życia] wzwyż do pilnowania pracy około domu Pańskiego. 9 A Jozue oraz

synowie i bracia jego: Kadmiel, Binnuj i Hodawiasz, przystąpili wspólnie do kierowania lewitami wykonującymi pracę około domu Bożego: synami Chenadada, ich synami i braćmi. 10 A gdy budowniczowie położyli fundamenty świątyni Pańskiej, wtedy wystąpili kapłani w szatach uroczystych, z trąbami, i lewici, synowie Asafa, z cymbałami, by zgodnie z rozporządzeniem Dawida, króla izraelskiego, chwalić Pana; 11 i zaśpiewali, chwając Pana i dziękując Mu: **Dobry On; na wieki trwa Jego łaska dla Izraela.** A cały lud podniósł na chwałę Pana krzyk głośny, z powodu położenia fundamentów domu Pańskiego.

Ezd 6,15-18 - kiedy powstał Ps 118?

15 I dom ten był gotowy na dwudziesty trzeci dzień miesiąca Adar – był to rok szósty panowania króla Dariusza. 16 I Izraelici: kapłani, lewici i reszta wysiedleńców radośnie obchodzili poświęcenie tego domu Bożego. 17 I na poświęcenie tego domu Bożego ofiarowali: sto cielców, dwieście baranów, czterysta jagniąt, a jako ofiarę przebłagalną za całego Izraela – dwanaście kozłów według liczby pokoleń izraelskich. 18 I do służby Bożej w Jerozolimie ustanowili kapłanów według ich oddziałów, a lewitów według ich grup, zgodnie z przepisem księgi Mojżeszowej.

Ps 20,7 - prawica Pańska

Teraz wiem, że Pan wybawia swego pomazańca,
odpowiada mu ze świętych swych niebios,
przez moc zwycięską swojej prawicy.

Ps 60,7 - prawica Pańska

Aby ocaleli, których Ty miłujesz, wspomóż Twą prawicą i wysłuchaj nas!

Ps 98,1 - prawica Pańska

Śpiewajcie Panu pieśń nową, albowiem cuda uczynił.
Zwycięstwo zgotowała Mu Jego prawica i święte ramię Jego.

Wj 15,6.12 - prawica Pańska

6 Prawica Twa, Panie, wsławiła się potęgą, prawica Twa, Panie, starła nieprzyjaciół.
12 Prawicę swą wyciągnąłeś i pożarła ich ziemia.

Ps 17,7 - prawica Pańska

Okaz miłosierdzie Twoje, Zbawco tych, co się chronią przed wrogami pod Twoją prawicę.

Hbr 12,5-11 - Bóg wychowuje

5 a zapomnieliście o napomnieniu, z jakim się zwraca do was jako do synów: Synu mój, nie lekceważ karcenia Pana, nie upadaj na duchu, gdy On cię doświadcza. 6 Bo kogo miłuje Pan, tego karci, chłoszcze zaś każdego, którego za syna przyjmuje. 7 Trwajcie w karności! Bóg obchodzi się z wami jak z dziećmi. Jakiż to bowiem syn, którego by ojciec nie karcił? 8 Jeśli jesteście pozbawieni karcenia, którego uczestnikami stali się wszyscy, nie jesteście synami, ale dziećmi nieprawymi. 9 Zresztą, jeśliśmy cenili i szanowali ojców naszych według ciała, mimo że nas karčili, czyż nie bardziej winniśmy posłuszeństwo Ojcu dusz, a żyć będziemy? 10 Tamci karčili nas według swej woli przez niewiele dni. Ten zaś czyni to dla naszego dobra, aby nas uczynić uczestnikami swojej świętości. 11 Wszelkie karcenie na razie nie wydaje się radosne, ale smutne, potem jednak przynosi tym, którzy go doświadczyli, błogi plon sprawiedliwości.

Hbr 5,8 - Bóg wychowuje

I chociaż był Synem, nauczył się posłuszeństwa przez to, co wycierpiał.

2 Kor 1, 9-10 - Bóg wychowuje

9 Lecz właśnie w samych sobie znaleźliśmy wyrok śmierci: aby nie ufać sobie samemu, lecz Bogu, który wskrzesza umarłych. 10 On to ocalił nas tylekroć od śmierci i [nadal] będzie ocalał. Tak, mamy nadzieję, że nadal będzie nas ratował

Ps 119,71 - Bóg wychowuje

Dobrze to dla mnie, że doznałem poniżenia, bym się nauczył Twych ustaw.

Iz 28,16 - kamień węgielny

Okaz miłosierdzie Twoje, Zbawco tych, co się chronią przed wrogami pod Przeto tak mówi Pan Bóg: «Oto Ja kładę na Syjonie kamień, kamień dobrany, węgielny, cenny, położony jako fundament. Kto wierzy, nie potknie się.

Za 3,9 - kamień węgielny

Oto bowiem kamień, który kładę przed Jozuem; na [tym] jednym kamieniu jest siedem oczu, Ja sam na nim wyrzeźbię napis i w jednym dniu zgładzę winę tego kraju - wyrocznia Pana Zastępów.

Jr 51,26 - kamień węgielny

Nie będą brać z ciebie kamienia węgielnego ani kamienia pod fundament, ale będziesz opuszczona na wieki - wyrocznia Pana.

Mt 21,42 - kamień odrzucony

Jezus im rzekł: «Czy nigdy nie czytaliście w Piśmie: Właśnie ten kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła. Pan to sprawił, i jest cudem w naszych oczach.

Mk 12,10 - kamień odrzucony

Nie czytaliście tych słów w Piśmie: Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła.

Łk 20,17 - kamień odrzucony

On zaś spojrział na nich i rzekł: «Cóż więc znaczy to słowo Pisma: Ten właśnie kamień, który odrzucili budujący, stał się głowicą węgła?

2. czytanie 1 J 5, 1-6

Najmilsi:

Każdy, kto wierzy, że Jezus jest Mesjaszem, z Boga się narodził; i każdy miłujący Tego, który dał życie, miłuje również tego, kto życie od Niego otrzymał. Po tym poznajemy, że miłujemy dzieci Boże, gdy miłujemy Boga i wypełniamy Jego przykazania, albowiem miłość względem Boga polega na spełnianiu Jego przykazań, a przykazania Jego nie są ciężkie.

Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara.

A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

Jezus Chrystus jest Tym, który przyszedł przez wodę i krew, i Ducha, nie tylko w wodzie, lecz w wodzie i we krwi. Duch daje świadectwo, bo Duch jest prawdą.

J 3,16 - Syn Boga

Tak bowiem Bóg umiłował świat, że Syna swego Jednorodzonego dał, aby każdy, kto w Niego wierzy, nie zginął, ale miał życie wieczne.

8,34-36 - Syn Boga

34 Odpowiedział im Jezus: «Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Każdy, kto popełnia grzech, jest niewolnikiem grzechu. 35 A niewolnik nie pozostaje w domu na zawsze, lecz Syn pozostaje na zawsze. 36 Jeżeli więc Syn was wyzwoli, wówczas będziecie rzeczywiście wolni.

J 14,15.21 - przykazania

15 Jeżeli Mnie miłujecie, będziecie zachowywać moje przykazania.

21 Kto ma przykazania moje i je zachowuje, ten Mnie miłuje. Kto zaś Mnie miłuje, ten będzie umiłowany przez Ojca mego, a również Ja będę go miłował i objawię mu siebie».

Pwt 30,11 - przykazania nie są ciężkie

Polecenie to bowiem, które ja ci dzisiaj daję, nie przekracza twych możliwości i nie jest poza twoim zasięgiem.

J 16,33 - Jezus zwyciężył świat

To wam powiedziałem, abyście pokój we Mnie mieli. Na świecie doznacie ucisku, ale odwagi! Ja zwyciężyłem świat».

J 3,17 - świat u Jana

Albowiem Bóg nie posłał swego Syna na świat po to, aby świat potępił, ale po to, by świat został przez Niego zbawiony.

1 J 4,1.4.9.14.17 - świat u Jana

1 Umiłowani, nie każdemu duchowi dowierzajcie, ale badajcie duchy, czy są z Boga, gdyż wielu fałszywych proroków pojawiło się na świecie.

4 Wy, dzieci, jesteście z Boga i zwyciężyliście ich, ponieważ większy jest Ten, który w was jest, od tego, który jest w świecie.

9 W tym objawiła się miłość Boga ku nam, że zesłał Syna swego Jednorodzonego na świat, abyśmy życie mieli dzięki Niemu.

14 My także widzieliśmy i świadczymy, że Ojciec zesłał Syna jako Zbawiciela świata.

17 Przez to miłość osiąga w nas kres doskonałości, iż będziemy mieli pełną ufność w dzień sądu, ponieważ tak, jak On jest [w niebie], i my jesteśmy na tym świecie.

2 J 7 - świat u Jana

7 Wielu bowiem pojawiło się na świecie zwodzicieli, którzy nie uznają, że Jezus Chrystus przyszedł w ciele ludzkim.

1 J 2,15-17 - świat u Jana

15 Nie miłujcie świata ani tego, co jest na świecie. Jeśli ktoś miłuje świat, nie ma w nim miłości Ojca. 16 Wszystko bowiem, co jest na świecie, a więc: pożądliwość ciała, pożądliwość oczu i pycha tego życia, pochodzi nie od Ojca, lecz od świata. 17 Świat zaś przemija, a z nim jego pożądliwość; kto zaś wypełnia wolę Bożą, ten trwa na wieki.

1 J 5,4-5 - świat u Jana

4 Wszystko bowiem, co z Boga zrodzone, zwycięża świat; tym właśnie zwycięstwem, które zwyciężyło świat, jest nasza wiara. 5 A któż zwycięża świat, jeśli nie ten, kto wierzy, że Jezus jest Synem Bożym?

1 J 3,1.13 - świat u Jana

1 Popatrzcie, jaką miłością obdarzył nas Ojciec: zostaliśmy nazwani dziećmi Bożymi, i rzeczywiście nimi jesteśmy. Świat zaś dlatego nas nie zna, że nie poznał Jego.

13 Nie dziwcie się, bracia, jeśli świat was nienawidzi.

1 J 4,5 - świat u Jana

5 Oni są ze świata, dlatego mówią od świata, a świat ich słucha.

1 J 5,19 - świat u Jana

19 Wiemy, że jesteśmy z Boga, cały zaś świat leży w mocy Złego.

J 19,34 - krew i woda

(...) jeden z żołnierzy włócznią przebił Mu bok, a natychmiast wypłynęła krew i woda.

Ef 1,15-16 - miłość chrześcijan

15 Przeto i ja, usłyszawszy o waszej wierze w Pana Jezusa i o miłości względem wszystkich świętych, 16 nie zaprzestaję dziękczynienia, wspominając was w moich modlitwach.

Kol 1,3-4 - miłość chrześcijan

3 Dzięki czynimy Bogu, Ojcu Pana naszego, Jezusa Chrystusa, zawsze, ilekroć modlimy się za was – 4 odkąd usłyszeliśmy o waszej wierze w Chrystusie Jezusie i o waszej miłości, jaką żywiecie dla wszystkich świętych.

1 Tes 1,3 - miłość chrześcijan

(...) pomni przed Bogiem i Ojcem naszym na wasze dzieło wiary, na trud miłości i na wytrwałą nadzieję w Panu naszym, Jezusie Chrystusie.

1 J 5,7-8 - Comma Johanneum

7 Trzej bowiem dają świadectwo: [W niebie Ojciec, Słowo i Duch Święty, a Ci Trzej są jednością. I trzej są, którzy dają świadectwo na ziemi]

8 Duch, woda i krew, a ci trzej w jedno się łączą.

Ewangelia J 20, 19-31

Wieczorem w dniu zmartwychwstania, tam gdzie przebywali uczniowie, choć drzwi były zamknięte z obawy przed Żydami, przyszedł Jezus, stanął pośrodku i rzekł do nich: «Pokój wam!» A to powiedziawszy, pokazał im ręce i bok. Uradowali się zatem uczniowie, ujrawszy Pana.

A Jezus znowu rzekł do nich: «Pokój wam! Jak Ojciec Mnie posłał, tak i Ja was posyłam». Po tych słowach tchnął na nich i powiedział im: «Weźmijcie Ducha Świętego! Którym odpuszczacie grzechy, są im odpuszczone, a którym zatrzymacie, są im zatrzymane».

Ale Tomasz, jeden z Dwunastu, zwany Didymos, nie był razem z nimi, kiedy przyszedł Jezus. Inni więc uczniowie mówili do niego: «Widzieliśmy Pana!»

Ale on rzekł do nich: «Jeżeli na rękach Jego nie zobaczę śladu gwoździ i nie włożę palca mego w miejsce gwoździ, i ręki mojej nie włożę w bok Jego, nie uwierzę».

A po ośmiu dniach, kiedy uczniowie Jego byli znowu wewnątrz domu i Tomasz z nimi, Jezus przyszedł, choć drzwi były zamknięte, stanął pośrodku i rzekł: «Pokój wam!» Następnie rzekł do Tomasza: «Podnieś tutaj swój palec i zobacz moje ręce. Podnieś rękę i włoż w mój bok, i nie bądź niedowiarkiem, lecz wierzącym».

Tomasz w odpowiedzi rzekł do Niego: «Pan mój i Bóg mój!»

Powiedział mu Jezus: «Uwierzyłeś dlatego, że Mnie ujrzałeś?

Błogosławieni, którzy nie widzieli, a uwierzyli».

I wiele innych znaków, których nie zapisano w tej księdze, uczynił Jezus wobec uczniów. Te zaś zapisano, abyście wierzyli, że Jezus jest Mesjaszem, Synem Bożym, i abyście wierząc, mieli życie w imię Jego.

Łk 24,33 - ilu uczniów w Wieczerniku?

W tej samej godzinie zabrali się i wrócili do Jeruzalem. Tam zastali zebranych Jedenastu, a z nimi innych.

Dz 12,12-16 - drzwi na ulicę

12 Po zastanowieniu się poszedł do domu Marii, matki Jana, zwanego Markiem, gdzie zebrało się wielu na modlitwie. 13 Kiedy zakołatał do **drzwi wejściowych**, nadbiegła dziewczyna imieniem Rode i nasłuchiwała. 14 Poznała głos Piotra i z radości nie otworzyła bramy, lecz pobiegła oznajmić, że Piotr stoi przed bramą. 15 «Bredzisz» – powiedzieli jej. Ona jednak upierała się przy swoim. 16 «To jest jego anioł» – mówili. A Piotr kołatał dalej. Kiedy wreszcie otworzyli, ujrzeli [go] i zdumieni się.

Dz 5,35-37 - współnicy buntownika

35 «Mężowie izraelscy – przemówił do nich – zastanówcie się dobrze, co macie uczynić z tymi ludźmi. 36 Bo niedawno temu wystąpił Teudas, podając się za kogoś niezwykłego. Przyłączyło się do niego około czterystu ludzi, został on zabity, a wszyscy jego zwolennicy zostali rozproszeni i ślad po nich zaginął. 37 Potem podczas spisu ludności wystąpił Judasz Galilejczyk i pociągnął lud za sobą. Zginął sam, i wszyscy jego zwolennicy zostali rozproszeni.

Mt 28,13 - oskarżenie o zabranie ciała

Rzekli: «Rozpowiadajcie tak: Jego uczniowie przyszli w nocy i wykradli Go, gdyśmy spali. 14 A gdyby to doszło do uszu namiestnika, my z nim pomówimy i wybawimy was z kłopotu».

J 7,13 - obawa przed Żydami

Nikt jednak nie mówił o Nim jawnie z obawy przed Żydami.

J 12,42 - obawa przed Żydami

Niemniej jednak i spośród przywódców wielu w Niego uwierzyło, ale z obawy przed faryzeuszami nie przyznawali się, aby ich nie wyłączono z synagogi.

J 19,38 - obawa przed Żydami

Potem Józef z Arymatei, który był uczniem Jezusa, lecz krył się z tym z obawy przed Żydami, poprosił Piłata, aby mógł zabrać ciało Jezusa. a Piłat zezwolił. Poszedł więc i zabrał Jego ciało.

J 14,18 - Jezus przyjdzie

Nie zostawię was sierotami. Przyjdę do was.

Tb 12,17 - pokój wam

I powiedział do nich: «Przestańcie się lękać! Pokój wam! Uwielbiajcie Boga po wszystkie wieki!

Rz 5,1 - pokój

Dostąpiwszy więc usprawiedliwienia dzięki wierze, zachowajmy pokój z Bogiem przez Pana naszego, Jezusa Chrystusa.

Flp 4,7 - pokój

A pokój Boży, który przewyższa wszelki umysł, będzie strzegł waszych serc i myśli w Chrystusie Jezusie.

Ef 2,17 - pokój

A przyszedłszy, zwiastował pokój wam, którzyście daleko, i pokój tym, którzy są blisko.

J 16,20-24 - radość

20 Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: Wy będziecie płakać i zawodzić, a świat się będzie weselił. Wy będziecie się smucić, ale smutek wasz przemieni się w radość. 21 Kobieta, gdy rodzi, doznaje smutku, bo przyszła jej godzina. Gdy jednak urodzi dziecko, już nie pamięta o bólu – z powodu radości, że się człowiek na świat narodził. 22 Także i wy teraz doznajecie smutku. Znowu jednak was zobaczę i rozraduje się serce wasze, a radości waszej nikt wam nie zdoła odebrać. 23 W owym zaś dniu o nic nie będziecie Mnie pytać. Zaprawdę, zaprawdę, powiadam wam: o cokolwiek byście prosili Ojca, da wam w imię moje. 24 Do tej pory o nic nie prosiliście w imię moje: proście, a otrzymacie, aby radość wasza była pełna.

Dz 4,31 - „drugie” przyjście Ducha Świętego

Po tej ich modlitwie zadrżało miejsce, na którym byli zebrani; a wszyscy zostali napełnieni Duchem Świętym i głosili odważnie słowo Boże.

Ap 5,6 - Baranek zabity

I ujrzałem między tronem z czterema Istotami żyjącymi a kręgiem Starców stojącego Baranka, jakby zabitego, a miał siedem rogów i siedmioro oczu, którymi jest siedem Duchów Boga wysłanych na całą ziemię.

Mdr 15,11 - tchnienie

Bo nie rozpoznał Tego, który go ulepił, tchnął w niego duszę zdolną do działania i napełnił duchem żywotnym.

Ez 37,9 - tchnienie

I powiedział On do mnie: «Prorokuj do ducha, prorokuj, o synu człowieczy, i mów do ducha: Tak powiada Pan Bóg: Z czterech wiatrów przybądź, duchu, i powiej po tych pobitych, aby ożyli».

Mk 2,7 - tylko Bóg odpuszcza grzech

«Czemu On tak mówi? [On] bluźni. Któż może odpuszczać grzechy, prócz jednego Boga?»

J 16,8-11 - Duch a grzech

8 On zaś, gdy przyjdzie, przekona świat o grzechu, o sprawiedliwości i o sądzie. 9 O grzechu – bo nie wierzą we Mnie; 10 o sprawiedliwości zaś – bo

idę do Ojca i już Mnie nie ujrzyjecie; 11 wreszcie o sądzie – bo władca tego świata został osądzony.

J 11,16 - Tomasz

A Tomasz, zwany Didymos, rzekł do współuczniów: «Chodźmy także i my, aby razem z Nim umrzeć».

J 14,5 - Tomasz

Odezwał się do Niego Tomasz: «Panie, nie wiemy, dokąd idziesz. Jak więc możemy znać drogę?»

J 20,18 - Maria Magdalena

Poszła Maria Magdalena [i] oznajmiła uczniom: «Widziałam Pana», i co jej powiedział.

J 11,24 - Marta a zmartwychwstanie

Marta Mu odrzekła: «Wiem, że powstanie z martwych w czasie zmartwychwstania w dniu ostatecznym».

Mt 28,10 - idźcie do Galilei

A Jezus rzekł do nich: «Nie bójcie się! Idźcie i oznajmijcie moim braciom: niech idą do Galilei, tam Mnie zobaczą».

Mk 16,7 - idźcie do Galilei

A idźcie, powiedzcie Jego uczniom i Piotrowi: Podąża przed wami do Galilei, tam Go ujrzyjecie, jak wam powiedział».

Łk 24,39 - ręce i nogi

Popatrzcie na moje ręce i nogi: to Ja jestem. Dotknijcie Mnie i przekonajcie się: duch nie ma ciała ani kości, jak widzicie, że Ja mam».

1 Kor 7,12-15 - niedowiarek

12 Pozostałym zaś mówię ja, nie Pan: Jeśli któryś z braci ma żonę niewierzącą i ta chce razem z nim mieszkać, niech jej nie oddała. 13 Podobnie jeśli jakaś żona ma niewierzącego męża i ten chce razem z nią mieszkać, niech się z nim nie rozstaje. 14 Uświęca się bowiem mąż niewierzący dzięki swej żonie, podobnie jak uświęca się niewierząca żona przez „brata”. W przeciwnym wypadku dzieci wasze byłyby nieczyste, teraz zaś są święte. 15 Lecz jeśli strona niewierząca chciała odejść, niech odejdzie! Nie jest skrzepowany ani „brat”, ani „siostra” w tym wypadku. Albowiem do życia w pokoju powołał nas Bóg.

1 Tm 5,8 - niedowiarek

Jeśli zaś ktoś nie dba o swoich, a zwłaszcza o domowników, [ten] wyparł się wiary i gorszy jest od niewierzącego.

Oz 2,25 (LXX) - Pan i Bóg

Zasieję ją dla mnie na tej ziemi, zlituję się nad Lo-Ruchamą, Lo-Ammiemu powiem: Jesteś moim ludem, a on odpowie: Ty jesteś Panem, moim Bogiem

Ps 35,23 - Pan i Bóg

Przebudź się, wystąp w obronie mego prawa, w mojej sprawie, mój Boże i Panie!

Tt 2,13 - Pan i Bóg

(...) oczekując błogosławionej nadziei i objawienia się chwały wielkiego Boga i Zbawiciela naszego, Jezusa Chrystusa.

J 13,37-38 - deklaracja Piotra

Powiedział Mu Piotr: «Panie, dlaczego teraz nie mogę pójść za Tobą? Życie moje oddam za Ciebie». 38 Odpowiedział Jezus: «Życie swoje oddasz za Mnie? Zaprawdę, zaprawdę, powiadam ci: Kogut nie zapieje, aż ty trzy razy się Mnie wyprzesz.

J 11,47 - znaki a wiara

Arcykapłani więc i faryzeusze zwołali Sanhedryn i rzekli: «Cóż zrobimy wobec tego, że ten człowiek czyni wiele znaków?»

DEO GRATIAS!

Zapraszamy na naszą stronę: www.franciszkanie.tv

Daję Słowo przygotowanie - co miesiąc na FranciszkanieTV

Codzienne kazanie audio: soundcloud.com/franciszkanie

Codzienne rozważania 3zdania: 3zdania.pl

Rozważania na 2. niedzielę Wielkanocy

Już wkrótce konkurs biblijny w ramach Tygodnia Biblijnego!